अनेन हि सहायेन कृष्णेनाक्लिष्टकर्म्मणा । दृष्टान् सर्व्वानभिप्रायान् प्राप्स्यामः सर्व्वराजसु । ४२१०
सुसंहितः केशवेन तात गच्छ युधिष्ठिरं । चर स्वस्त्ययनं कृत्स्नं भरतानामनामयं ।
वासुदेवेन तीर्थेन तात गच्छस्व संशमं । कालप्राप्तमिदं मन्ये मा त्वं दुर्य्योधनातिगाः ।
शमञ्चेत्याचमानं त्वं प्रत्याख्यास्यसि केशवं । त्वदर्थमभिजल्पन्तं न तवास्त्यपराभवः ।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि धृतराष्ट्रवाक्ये चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ धृतराष्ट्रवचः श्रुत्वा भीष्मद्रोणौ समव्यथौ । दुर्य्योधनमिदं वाक्यमूचतुः शासनातिगं ।
यावत् कृष्णावसंनद्धौ यावत्तिष्ठति गाण्डिवं । यावद्धोम्यो न मेधाग्नौ जुहोतीह द्विषद्धनं । ४२१५
यावन्न प्रेक्षते क्रुद्धः सेनां तव युधिष्ठिरः । द्वीनिषेवो महेष्वासस्तावच्छाम्यतु वैशसं ।
यावन्न दृश्यते पार्थः स्वेष्वनीकेष्ववस्थितः । भीमसेनो महेष्वासस्तावच्छाम्यतु वैशसं ।
यावन्नो चरते मार्गान् पृतनामभिधर्षयन् । भीमसेनो गदापाणिस्तावच्छाम्यतु पाण्डवैः ।
यावन्न शातयत्याजौ शिरांसि गजयोधिनां । गदया वीरघातिन्या फलानीव वनस्पतेः ।
कालेन परिपक्वानि तावच्छाम्यतु वैशसं । नकुलः सहदेवश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः । ४२२०
विराटश्च शिखण्डी च शैशुपालिश्च दंशितः । यावन्न प्रविशन्त्येते नक्रा इव महार्णवं ।
कृतास्त्राः क्षिप्रमस्यन्तस्तावच्छाम्यतु वैशसं । यावन्न सुकुमारेषु शरीरेषु महीक्षितां ।
गार्द्धपत्राः पतन्त्युग्रास्तावच्छाम्यतु वैशसं । चन्दनागुरुदिग्धेषु हारनिष्कधरेषु च ।
नारीषु यावत् योधानां महेष्वासैर्महेषवः । कृतास्त्रैः क्षिप्रमस्यद्भिर्दूरपातिभिरायसाः ।
अभिलक्ष्यैर्निपात्यन्ते तावच्छाम्यतु वैशसं । अभिवाद्यमानं त्वां शिरसा राजकुञ्जरः । ४२२५
पाणिभ्यां प्रतिगृह्णातु धर्म्मराजो युधिष्ठिरः । ध्वजाङ्कुशपताकाङ्कं दक्षिणं ते सुदक्षिणः ।
स्कन्धे निक्षिपतां बाहुं शान्तये भरतर्षभ । रत्नौषधिसमेतेन रत्नाङ्गुलितलेन च ।
उपविष्टस्य पृष्ठन्ते पाणिना परिमार्ज्जतु । शालस्कन्धो महाबाहुस्त्वां स्वजानो वृकोदरः ।
सान्त्वाऽभिवदताञ्चापि शान्तये भरतर्षभ । अर्ज्जुनेन यमाभ्याञ्च त्रिभिस्तैरभिवादितः ।
मूर्द्ध्नि तान् समुपाघ्राय प्रेम्णाऽभिवद पार्थिव । दृष्ट्वा त्वां पाण्डवैर्वीरैर्भ्रातृभिः सह सङ्गतं । ४२३०
यावदानन्दजाश्रूणि प्रमुञ्चन्तु नराधिपाः । घुष्यतां राजधानीषु सर्व्वसम्पन्महीक्षितां ।
पृथिवी भ्रातृभावेन भुज्यतां विज्वरो भव ।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि भीष्मद्रोणवाक्ये पञ्चविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ श्रुत्वा दुर्य्योधनो वाक्यमप्रियं कुरुसंसदि । प्रत्युवाच महाबाहुं वासुदेवं यशस्विनं ।
प्रसमीक्ष्य भवानेतद्वक्तुमर्हति केशव । मामेव हि विशेषेण विभाष्य परिगर्हसे ।
भक्तिवादेन पार्थानामकस्मान्मधुसूदन । भवान् गर्हयते नित्यं किं समीक्ष्य बलाबलं । ४२३५
भवान् क्षत्ता च राजा वाऽप्याचार्य्यो वा पितामहः । मामेव परिगर्हन्ते नान्यं कञ्चन पार्थिवं ।
नचाहं लक्षये कञ्चिद्व्यभिचारमिहात्मनः । अथ सर्व्वे भवन्तो मां विद्विषन्ति सराजकाः ।